

bejdsvilkår, herunder selvfølgelig også om deltid. På linje med ændringsforslaget til § 4 a, stk. 2, giver funktionærlovens således funktionæren valget mellem selv at forhandle med arbejdsgiveren eller at inddrage den faglige organisation. Deltidsloven ændrer altså ikke funktionærlovens § 10, stk. 2. Deltidsloven supplerer funktionærloven, således at funktionæren, for så vidt angår spørgsmålet om deltid, har ret til, at andre rådgivere end organisationen ledsager funktionæren til forhandlinger om deltid.

Så har der været rejst et andet spørgsmål vedrørende en eventuel lokalaftale om, at tillidsrepræsentanten skal være til stede ved en forhandling om deltid. Hertil er at sige, at en lokalaftale om, at tillidsrepræsentanten har ret til at være til stede ved en forhandling om deltid, uanset om den enkelte lønmodtager ønsker det eller ej, vil være i strid med lovens krav om, at den enkelte lønmodtager har ret til selv at aftale deltid med arbejdsgiveren.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Nu er det jo både en hurtig læsning og en hurtig oplæsning, men så vidt jeg kan læse, besvarer det, der nu er kommet frem, ikke kernen i det spørgsmål, jeg rejste.

Det følger af funktionærloven, at ethvert personale har ret til – også gennem sin organisation – at aftale med arbejdsgiveren, hvad der måtte være gældende, for så vidt angår løn og arbejdstid og arbejdsforhold, herunder også hvordan det skal være med deltid, hvor mange osv. Det følger af funktionærloven, at man kan lave en sådan regel.

Kl. 13.05

Men her fremgår det, at det er funktionæren som individ, hvorimod den paragraf, jeg tog udgangspunkt i, nemlig § 10, stk. 2, omtalte personalet i flertal. Her får vi svar i ental, så hvis det ikke kan uddybes en smule, må jeg konkludere, at det er uklart, hvilken retstilstand vi går ind i på dette punkt. Det er uklart, om overenskomst-baserede aftaler efter funktionærlovens § 10, stk. 2, træder i stedet for loven, eller det bliver det lovforslag, vi nu behandler, der bliver gældende.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Hvad angår den første del af spørgsmålet, er jeg fuldstændig enig med hr. Jan Petersen. Jeg synes

ikke, notatet besvarer det, der var kernen i det spørgsmål, der blev rejst, før vi holdt pause.

Hvad angår den anden besvarelse, vi har fået fra ministeren, erkender jeg blankt, at der ikke er tale om nogen uklarhed. Det er jo fuldstændig rene ord for pengene, det er jo en fuldstændig tilståelsessag. Denne lovgivning handler ikke om deltid, denne lovgivning handler om at få tillidsmanden væk fra de flest mulige funktioner på arbejdspladsen. Det gælder om at skabe en situation, hvor arbejdsgiverne har ret til at true og presse medarbejderne, uden at tillidsmanden har nogen mulighed for at gøre noget ved det.

Man kan altså ikke lokalt lave en aftale om, at tillidsrepræsentanten har ret til at være til stede, når der forhandles deltid. Det er et fuldstændig klart svar, vi har fået her, men et ret chokerende svar, vil jeg sige.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg fik her i middagspausen tid til at dykke ned i hovedaftalen på arbejdsmarkedet, og i den står der i § 4:

»Arbejdsgiverne udøver ledelsesretten i overensstemmelse med de kollektive overenskomsters indeholdte bestemmelser og i samarbejde med arbejdstagerne og deres tillidsrepræsentanter i henhold til den mellem Landsorganisationen Danmark og danske arbejdsgivere til enhver tid gældende aftaler.«

Forholdet er sådan set, at det er lagt op til, at arbejdsgiveren skal udøve sin ledelsesret i henhold til et samarbejde og også i henhold til de bestemmelser, som gælder vedrørende de rettigheder, som tillidsrepræsentanten har. Det kan godt være, det lyder lidt kringlet, men den situation, man befinder sig i, hr. beskæftigelsesminister, er jo faktisk, at arbejdsgiveren med denne hovedaftale ikke er i stand til at leve op til loven i det øjeblik, han skal kunne nægte tillidsrepræsentanten deltagelse.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det, der får mig til at tage ordet, er, at jeg ærligt talt synes, det er lidt bemærkelsesværdigt, at dette lovforslag skal vendes væk fra det, det oprindelig drejede sig om.

Oprindelig drejede det sig om, at det var et lovforslag, som vedrørte den enkelte lønmodtager. Men jeg tror, ministeren kan give mig ret i, at Socialdemokratiet fører lovforslaget over til at skulle gælde for større grupper, eftersom hr. Jan